

[Steen.]

høje Motorafgifter, sat ind paa det Omraade, hvor det rammer Erhvervslivet haardst. Forslaget om i Løbet af nogle Aar at standse den Udbygning af Vejnettet, man nu er begyndt paa, standse den paa et Tidspunkt, da det efter min Overbevisning vil være en bydende Nødvendighed at fortsætte, er en Lovgivning lige modsat, hvad mit Parti paa dette Omraade stadig har tilstræbt og efterhaanden ogsaa faaet gennemført, og jeg ønsker derfor at sige, for at der ingen Fejltagelse skal være, at til en Revision af de gældende Love udfra de Synspunkter, der har fundet Udtryk i de Forslag, vi i Dag behandler, agter mit Parti ikke at medvirke.

Endelig er der en Ting, som jeg gerne vil bede de ærede Partier tænke over — har det ikke været deres Forudsætning, saa ved jeg ikke, hvad Forudsætninger de har haft, da vi i sin Tid traf Aftale om at gennemføre det, der er gældende Lov i Dag —, at det er Love, som man kan have mange Meninger om, men der er een Ting, man fra alle Sider maa være klar over: at det er Love, der mindst af alt egner sig til at laves om hvert Aar, fordi de netop bygger paa den Forudsætning, at Stat og Kommune kan disponere og disponere paa langt Sigt i Tillid til, at det tilvejebragte Grundlag er det, man paa dette Omraade har at arbejde paa.

Under Forudsætning af, at Lovforslaget skal i Udvalg, skal vi naturligvis være villige til en Gennemgang af de Love, vi har; de træffer vel ikke paa alle Omraader netop det rette, der kan være en og anden mindre væsentlig Bestemmelse at rette, og hvis de Herrers Kærlighed til Kommunerne, som vi hører om tidligt og sent, virkelig har noget paa sig, naar Forholdet gælder Sognekommunerne, beder jeg dem møde mig til en Forhandling om en anden Fordeling af det Beløb, der stilles til Raadighed for Amts- og Sognekommuner i Forening. Der kan de Herrer træffe mig.

Men der har jeg aldrig kunnet træffe de Herrer før, naar jeg har tilbudt at overføre større Beløb til Sognekommunerne, fordi de Herrer har deres — undskyld, jeg siger det til det ærede Medlem Hr. Ulrich — politiske Interesse i i dette Forhold at stille større Beløb til Raadighed for Amtskommunerne, for der falder det som en samlet Lettelse paa de Ejendommers Beskatning, som har deres Interesse, hvorimod det, der gaar til Sognekommunerne, virker som Lettelse baa- de af de Ejendomsskatter, som har de

Herrers Interesse, og de Indkomstskatter, som de synes at interessere sig mindre for.

Jeg kan derfor ikke give noget Haab om, at jeg paa det Grundlag og ud fra de Synspunkter, Forslaget er bygget paa, kan medvirke til nogen Ændring i den nugældende Ordning. Men jeg er villig til en Gennemgang for at rette mindre væsentlige Mangler, som maatte findes i den nugældende Lov, Bestemmelser, som ikke er saa tilfredsstillende der, som det kunde være ønskeligt.

Geert-Jørgensen: Jeg vil blot paa min Gruppens Vegne erklære, at vi ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Dette Lovforslag er jo blandt andet ogsaa et Skattelovforslag, idet det forhøjer Benzinafgiften fra 7 til 9 Ø. Det kan vi ikke gaa med til. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Steen i, at denne Forhøjelse i allerhøjeste Grad vil komme til at ramme Erhvervslivet. Det er ikke bare Luksusvogne, der farer omkring paa de danske Landeveje, største Parten er Vogne, der bruges i Erhvervslivets Tjeneste. Jeg tænker her ikke mindst paa Ruteautomobilerne. Saa godt som alle Mennesker bruger jo Rutebiler, og en Forhøjelse af Benzinafgiften vil medføre en Forhøjelse af Taksterne for denne Kørsel. Ligeledes vil den være en væsentlig Byrde paa al Bilkørsel med Transport af Varer. En Lov som den foreslaaede vil derfor i første Række komme til at ramme Erhvervslivet og blive en ny Skat, der kommer til at hvile paa det danske Folk. Ud fra disse Betragtninger kan vi for vort Vedkommende ikke gaa med til dette Lovforslag, men maa stemme imod det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Der er ikke fra de to Ordførere, som talte for Forslagsstillerne i Landstinget, fremkommet nye Ting, og jeg kan derfor, idet jeg i øvrigt henviser til de Forhandlinger, der har fundet Sted i det høje Landsting, nøjes med at gøre nogle korte principielle og saglige Bemærkninger.

Jeg maa, som jeg gjorde gældende i Landstinget, holde for, at den Ordning, der er truffet dels ved Motorloven af 1930, dels ved Revisionen i 1931, og hvorefter de Beløb, der indgaar ud over, hvad der, som i sin Tid forudsat i Afgiftsloven af 1927, skulde holde Kommunerne skadesløse for det Merslid paa Vejene, som Motortrafikken havde medført efter 1913—14, fortrinsvis skulde anvendes til saadanne Forbedringer af Vejene, som Motortrafikken viste sig at gøre nødvendige og ønskelige — jeg maa